

The relationship between parenting style and academic achievement with the mediating role of academic success

Nahid khaton Esfani Farahani*^{id}¹

- (Corresponding Author):** M.A of Women's Studies, Women and Family Orientation, Faculty of Social Sciences, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran. **Email:** Khatoon22500@gmail.com

Article Info	Abstract
<p>Article Type:</p> <p>Research Article</p> <p>Received Date: 13 January 2025</p> <p>Accepted Date: 23 May 2025</p> <p>Keywords: Parenting styles readiness, Academic progress innovation, Academic success</p>	<p>Background and Aims: Authoritative parenting is considered the most effective and positive parenting style. Parents who use this style communicate openly and positively with their children while setting clear rules and boundaries. Research shows that this style can help children become independent, confident, and responsible.</p> <p>Method: The present study is in the field of applied research in terms of purpose and considering that library study methods and field methods have been used in this study, it can be stated that the present study is a descriptive-correlational study based on its nature and method. The data analysis method is using descriptive statistics and inferential statistics with the help of SPSS and PLS software</p> <p>Findings: The correlation coefficient results showed that individual innovation and academic self-efficacy had a strong positive and meaningful relationship with students' e-learning readiness. In fact, there was a statistically significant relationship between the three investigated variables ($P < 0.01$). Also, regression analysis indicated that academic self-efficacy and individual innovation are able to predict e-learning readiness among students ($\beta = 0.18$, $\beta = 64$; $P < 0.01$).</p> <p>Conclusion: In general, the authoritative parenting style is known to be the most effective style for supporting children's academic achievement and success. By creating a balance between control and support, this style provides a suitable environment for children's academic and personal development.</p>
<p>Cite this article: Esfani Farahani, N.kh (2026). The relationship between parenting style and academic achievement with the mediating role of academic success. <i>Research Strategies in Educational Sciences</i>, 3(1), 1-10. DOI: 10.22034/jrses.2025.492924.1080</p>	
	
<p>Extended abstract</p> <p>Introduction</p> <p>The authoritative parenting style is known to be the most effective and positive style. Parents who use this style have open and positive communication with their children while setting clear rules and boundaries. Research shows that this style can help children become independent, confident, and responsible. In contrast, the authoritarian parenting style is very strict and controlling. Parents who use this style tend to have very high expectations of their children and pay little attention to their needs and feelings. Studies have shown that this style can lead to low self-esteem and behavioral problems in children.</p> <p>Methods</p> <p>The present study is in the field of applied research in terms of purpose and considering that library study methods and field methods were used in this study, it can be stated that the present study is a descriptive-correlational study based on its nature and method. The sampling method was random and cluster method, so that the city of Rey was divided into three main neighborhoods and 2 schools were selected from each neighborhood and 50 parents of students were selected from each school. Finally, 300 people were selected as a sample and questionnaires were distributed among them. The data analysis method was using</p>	

descriptive statistics and inferential statistics with the help of SPSS and PLS software.

Results

The main hypothesis of the present study was that parenting styles have an effect on academic achievement by mediating academic success. This hypothesis was tested, and the findings and results of the Sobel test showed that parenting styles have a positive and significant effect on academic achievement by mediating academic success. The first hypothesis of the present study was that parenting styles have an effect on academic achievement. This hypothesis was tested, and the findings showed that parenting styles have a positive and significant effect on academic achievement. The results also indicate that the components of parenting styles (permissive, authoritative, and authoritarian) have a positive effect on academic achievement. The second hypothesis of the present study was that parenting styles have an effect on academic achievement. This hypothesis was tested, and the findings showed that parenting styles have a positive and significant effect on academic achievement. The third hypothesis of the present study was that academic success has an effect on academic achievement. This hypothesis was tested, and the findings showed that academic success has a positive and significant effect on academic achievement.

Conclusion

In general, the authoritative parenting style is known as the most effective style for supporting children's academic progress and academic success. By creating a balance between control and support, this style provides a suitable environment for children's academic and personal development. In this environment, children learn and solve problems with a sense of security and self-confidence, which contributes greatly to their academic success. Paying attention to these aspects can lead to the upbringing of successful and efficient students who are also successful in their professional and social lives.

Ethical considerations

Following the ethics of research

The principle of confidentiality was maintained in this research.

Financial sponsor

This study did not have a financial sponsor and the costs were covered by the authors.

Authors' contribution

This research is the result of independent study.

Conflict of interest

There is no conflict of interest between the authors and the Quarterly Journal of Research Strategies in Educational Sciences.

رابطه بین سبک فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی با نقش میانجیگری موفقیت تحصیلی

ناهید خاتون اسفینی فراهانی* ^۱

۱. نویسنده مسئول: کارشناسی ارشد مطالعات زنان، گرایش زن و خانواده، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

رایانامه: Khatoon22500@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
<p>نوع مقاله: علمی پژوهشی</p> <p>تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۲۴</p> <p>تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۳/۰۲</p> <p>کلیدواژه‌ها: سبک‌های فرزندپروری، پیشرفت تحصیلی، موفقیت تحصیلی</p>	<p>زمینه و هدف: هدف اصلی این تحقیق بررسی رابطه بین سبک فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی با نقش میانجی‌گری موفقیت تحصیلی بود.</p> <p>روش: جامعه آماری از میان ۳۰۰ نفر از والدین دانش‌آموزان دختر و پسر پایه ششم ابتدایی شهر ری در سال تحصیلی ۴۰۲-۴۰۱ و با استفاده از روش نمونه‌گیری گیری تصادفی و به روش خوشه‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری بامریند (۱۹۶۷)، پرسشنامه پیشرفت تحصیلی هرمنس (۱۹۷۰) و پرسشنامه موفقیت تحصیلی ولز (۲۰۱۰) بود. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها، با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی به کمک نرم‌افزار SPSS و PLS بود.</p> <p>یافته‌ها: یافته‌های تحقیق نشان داد که سبک‌های فرزندپروری و مولفه‌های آن (سهل‌گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه) بر پیشرفت تحصیلی و موفقیت تحصیلی تاثیر دارد. نتایج حاکی از آن است که موفقیت تحصیلی بر پیشرفت تحصیلی تاثیر دارد.</p> <p>نتیجه‌گیری: موفقیت تحصیلی بین سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی دارای نقش میانجی می‌باشد در نتیجه توجه به سبک‌های فرزندپروری و موفقیت تحصیلی در راستای ارتقای پیشرفت تحصیلی ضروری است.</p>
<p>استناد به این مقاله: اسفینی فراهانی، ن. خ. (۱۴۰۴). رابطه بین سبک فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی با نقش میانجیگری موفقیت تحصیلی. <i>راهبردهای پژوهش در علوم تربیتی</i>، ۳(۱). ۱۰-۱.</p> <p>DOI: 10.22034/jrses.2025.492924.1080</p>	
	

مقدمه

والدین کلمه‌ای است که در ادامه در مورد همه اشکال درگیری والدین با دانش آموزان و نوع رابطه ای که بین آنها وجود دارد صحبت می‌کند (مشتاق و همکاران، ۲۰۲۱). کارلو و همکاران (۲۰۱۷) معتقد هستند که مسئولیت والدین بزرگ کردن دانش آموزان و تبدیل شدن به شهروندانی مسئولیت پذیر است. رویکردهای فرزندپروری در زندگی دانش آموزان در داخل خانه، محیط های والدین کلمه ای است که در ادامه در مورد همه اشکال درگیری والدین با دانش آموزان و نوع رابطه ای که بین آنها وجود دارد صحبت می‌کند (مشتاق و همکاران، ۲۰۲۱). کارلو و همکاران (۲۰۱۷) معتقد هستند که مسئولیت والدین بزرگ کردن دانش آموزان و تبدیل شدن به شهروندانی مسئولیت پذیر است. رویکردهای فرزندپروری در زندگی دانش آموزان در داخل خانه، محیط های اجتماعی متعددی را ایجاد می‌کند. رفتارها و نگرش های والدین بر زندگی اولیه و آینده کودکان تأثیر می‌گذارد. کودکان برای رفتار مداوم، خودکفایی، کسب مهارت‌های اجتماعی و مستقل شدن به ارتباطات محکم والدین-کودکی نیاز دارند. این به نگرش ها و رفتارهای والدین یا رویکردهای والدینی مرتبط است. مقتدرانه، اقتدارگرایی، سهل انگاری، بی علاقه‌گی، و حمایت بیش از حد از سبک های رایج فرزندپروری هستند (چیکا و همکاران، ۲۰۱۹). کودکان تحت نظارت والدین مقتدر هستند، اما نیازهای فوری آنها در نظر گرفته می‌شود. محیط مقتدرانه جوانان را تشویق می‌کند تا در محدوده عادلانه به خود اعتماد کنند و حاکمیت سالم را توسعه دهند (داکرز و گس، ۲۰۲۰). کودکانی که در خانواده‌ای دموکراتیک بزرگ می‌شوند می‌توانند با اعتماد به نفس، خودکفا، خلاق و سالم باشند. در جوامع مردسالار رایج است. اقتدارگرایان افراطی بر شکست و اشتباهات کودک تمرکز می‌کنند تا اشتباهات خود. والدین سهل گیر صمیمانه و مراقبت از خود نشان می‌دهند و توقعات بیش از حد از خود ندارند. به گفته آنها، تنها راه برای دوست داشتن کودک، برآوردن تمام خواسته های آنهاست. چنین والدینی می‌گویند: "مطمئناً، می‌توانید تا دیروقت بیرون بمانید." چنین والدینی نمی‌خواهند فرزندان خود را ناامید کنند، بنابراین نوجوانان ممکن است بدون اینکه به آنها بگویند تصمیمات مختلفی بگیرند و معتقد باشند که موافق نیستند. این می‌تواند منجر به تکانشگری و خودخواهی نوجوان شود (حسن و همکاران، ۲۰۲۲). بین سبک فرزندپروری سهل‌آمیز و نمرات تحصیلی دانش‌آموزان، سبک فرزندپروری مستبدانه و سبک فرزندپروری مقتدرانه با میانگین نمره تحصیلی دانش‌آموزان ارتباط اساسی وجود داشت. این مطالعه نشان می‌دهد که تأثیر والدین نقش مهمی در موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان دارد (رحیم پور، ۱۳۹۴). حجم کار، منابع روانشناختی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی توسط محققین مورد بررسی قرار گرفت. خودکارآمدی تحصیلی، یادگیری خودتنظیمی و عملکرد تحصیلی همگی تحت تأثیر حمایت والدین از استقلال تحصیلی هستند. کنترل والدین با خودکارآمدی تحصیلی، یادگیری خودتنظیمی و موفقیت همبستگی منفی داشت. مشارکت والدین در انجام تکالیف با رشد روانی اجتماعی و شناختی کودکان مرتبط است. پیشرفت تحصیلی به مشارکت در تکالیف والدین مرتبط است (گریجالوا-کوئینونز و همکاران، ۲۰۲۰).

از آنجایی که کلمن پیشنهاد کرد که پیشینه خانوادگی می‌تواند بیشتر تفاوت‌ها در عملکرد تحصیلی را توضیح دهد (کلمن، ۱۹۶۶)، آموزش خانواده به یک موضوع تحقیقاتی بسیار مهم تبدیل شده است. آموزش خانواده معمولاً به نحوه آموزش والدین به فرزندان خود اشاره دارد و سبک فرزندپروری نقش کلیدی در آموزش خانواده دارد. تعداد فزاینده ای از مطالعات نشان می‌دهد که زمینه خانوادگی، به ویژه محیط پرورشی، به بهبود عملکرد تحصیلی و رشد بلندمدت کودکان کمک می‌کند (رضوان و تالها، ۲۰۲۱).

سرمایه گذاری اولیه انسانی بازده بالاتری نسبت به سرمایه گذاری بعدی دارد و سبک فرزندپروری عامل مهمی در انباشت سرمایه انسانی اولیه است که نه تنها می‌تواند پایه و اساس توسعه بلندمدت افراد را ایجاد کند، بلکه یک عامل مهم است. روش‌های فرزندپروری با کیفیت می‌توانند به طور مؤثری رشد مهارت‌ها را ارتقا دهند، در حالی که فقدان راهنمایی، همراهی و تشویق والدین برای رشد کودک مفید نیست. بنابراین مساله اصلی تحقیق این است که آیا سبک های فرزندپروری بر پیشرفت تحصیلی با مقش میانجی موفقیت تحصیلی تأثیر دارد یا خیر؟

روش

پژوهش حاضر پژوهش حاضر از نظر هدف در حیطه تحقیقات کاربردی می‌باشد و با توجه به اینکه در این پژوهش از روش های مطالعه کتابخانه ای و نیز روش میدانی استفاده شده است، می‌توان بیان کرد که پژوهش حاضر بر اساس ماهیت و روش، یک پژوهش توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری مورد نظر شامل والدین کلیه دانش آموزان دختر و پسر پایه ششم ابتدایی شهر ری در سال تحصیلی ۴۰۲-۴۰۱ بوده است. حجم نمونه مطابق با جدول مورگان ۳۰۰ نفر برآورد گردید. شیوه نمونه گیری تصادفی و به روش خوشه ای بود، بدین ترتیب که شهر ری به سه منطقه محله اصلی تقسیم و از هر محله ۲ مدرسه و از هر مدرسه، والدین ۵۰ نفر از دانش آموزان انتخاب شدند.

در نهایت ۳۰۰ نفر نمونه انتخاب گردید که پرسشنامه بین آنها توزیع شد. روش تجزیه و تحلیل داده ها، با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی به کمک نرم افزار *SPSS*, *PLS* بود.

ابزار پژوهش

پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری: پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری توسط بامریند (۱۹۶۷) طراحی و اعتباریابی شد. این پرسشنامه شامل ۳۰ گویه بسته-پاسخ است، که سبک‌های فرزند پروری سهل‌گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه را می‌سنجد. که ۱۰ ماده آن به شیوه سهل‌گیر، ۱۰ ماده به شیوه مستبد و ۱۰ ماده دیگر به شیوه مقتدرانه به امر پرورش فرزند مربوط می‌شود. در این پرسشنامه، والدین نظر خود را بر حسب مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرتی مشخص می‌کنند. پرسشنامه پیشرفت تحصیلی: پرسشنامه پیشرفت تحصیلی توسط هرمنس (۱۹۷۰) طراحی شد. تعداد سوالات پرسشنامه با طیف لیکرت ۵ درجه ای ۲۹ سوال می‌باشد. پرسشنامه موفقیت تحصیلی: پرسشنامه موفقیت تحصیلی توسط ولز (۲۰۱۰) در ۲۰ گویه ساخته شد. روایی محتوایی ابزارهای توسط سه تن از اساتید روانشناسی بررسی و تایید گردید و پایایی ابزارهای در تحقیق حاضر بالاتر از ۰/۷۰ به دست آمد.

جدول ۱: پایایی ابزارهای پژوهش

خرده مقیاس	ضریب آلفای کرونباخ
سهل‌گیرانه	۰/۸۳۷
مقتدرانه	۰/۸۶۲
مستبدانه	۰/۸۱۹
سبک فرزندپروری (متغیر مستقل)	۰/۸۴۰
پیشرفت تحصیلی (متغیر وابسته)	۰/۸۲۵
موفقیت تحصیلی (متغیر میانجی)	۰/۹۲۰

یافته‌ها

ویژگی‌های توصیفی داده‌های تحقیق در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. ویژگی‌های توصیفی داده‌های تحقیق

متغیرهای تحقیق	تعداد	رنج	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف استاندارد	واریانس
سبک فرزندپروری	۳۰۰	۳/۰۰	۱/۴۰	۴/۴۰	۲/۸۶	۰/۵۶	۰/۳۲
موفقیت تحصیلی	۳۰۰	۳/۲۵	۱/۴۵	۴/۷۰	۲/۸۰	۰/۵۷	۰/۳۲
پیشرفت تحصیلی	۳۰۰	۲/۹۷	۱/۴۱	۴/۳۸	۲/۸۵	۰/۵۶	۰/۳۲
سهل‌گیرانه	۳۰۰	۳/۴۰	۱/۴۰	۴/۸۰	۲/۸۸	۰/۶۱	۰/۳۷
مقتدرانه	۳۰۰	۳/۴۰	۱/۲۰	۴/۶۰	۲/۷۴	۰/۶۹	۰/۴۸
مستبدانه	۳۰۰	۳/۶۰	۱/۳۰	۴/۹۰	۲/۹۷	۰/۶۵	۰/۴۲

مدل بیرونی: برای آزمون فرضیات قبل از هر چیز بایستی مدل بیرونی و درونی مورد ارزیابی قرار گیرد. برای ارزیابی مدل بیرونی فرضیات

از دو معیار R دیلون-گلد اشتاین (پایایی مرکب) و میانگین واریانس استخراج شده (AVE) استفاده می‌گردد که در جدول زیر به همراه بار عاملی گویه‌ها، خلاصه شده‌اند.

جدول ۳. ارزیابی مدل بیرونی پژوهش

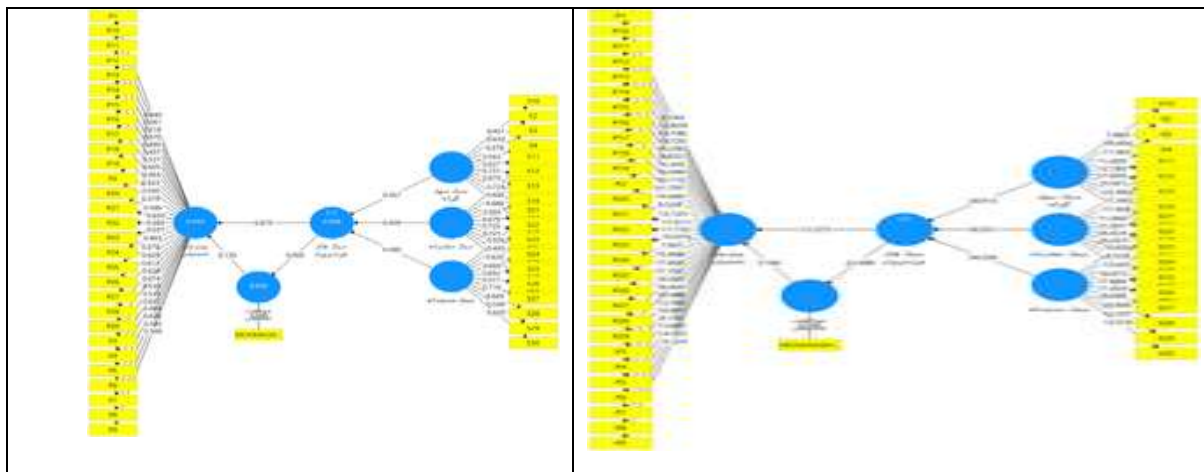
	$\rho_c (>0/7)$	AVE ($>0/4$)
سبک سهل گیرانه	۰/۸۷	۰/۴۱
سبک مستبدانه	۰/۸۶	۰/۴۸
سبک مقتدرانه	۰/۸۹	۰/۵۶
سبک های فرزندپروری	۰/۸۷	۰/۵۲
موفقیت تحصیلی	۰/۹۲	۰/۴۸
پیشرفت تحصیلی	۰/۹۳	۰/۴۱

با توجه به جدول ۳ مقدار پایایی مرکب برای مدل‌های اندازه‌گیری بیشتر از ۰/۷ می‌باشد که نشان دهنده آنست که مدل از پایایی مرکب لازم برخوردار است. همچنین با توجه به مقدار میانگین واریانس استخراج شده که بالاتر از ۰/۴ می‌باشد، می‌توان بیان نمود که گویه‌ها می‌توانند به اندازه کافی واریانس متغیرهای مدل پژوهش را تشریح نمایند. بنابراین مدل پژوهش از کیفیت بیرونی خوبی برخوردار است. **مدل درونی:** پس از آزمون مدل بیرونی لازم است تا مدل درونی که نشانگر ارتباط بین متغیرهای مکنون پژوهش است، آرایه شود. کیفیت مدل درونی به معنای آنست که آیا متغیرهای مستقل توانایی پیش بینی متغیرهای وابسته را دارند یا خیر؟ که در این حالت از معیار واریانس اعتبار افزونگی استفاده می‌گردد که به آن ضریب $Q2$ نیز می‌گویند. چنانچه ضریب $Q2$ مثبت باشد، می‌توان نتیجه گرفت که مدل ساختاری از کیفیت مناسب برخوردار می‌باشد.

جدول ۴. بررسی کیفیت مدل درونی یا ساختاری

	SSO	SSE	$Q^2 = 1 - SSE/SSO$
سبک سهل گیرانه	۳۰۰۰/۰	۳۱۴۶/۳۲	۰/۲۸
سبک مستبدانه	۳۰۰۰/۰	۲۲۳۶/۵۲	۰/۲۵
سبک مقتدرانه	۳۰۰۰/۰	۱۹۷۲/۶۰	۰/۳۴
سبک های فرزندپروری	۳۰۰/۰	۳۰۰/۰۰	۰/۱
موفقیت تحصیلی	۳۰۰/۰	۳۰۰/۰۰	۰/۱
پیشرفت تحصیلی	۸۷۰/۰	۶۴۷۰/۶۹	۰/۲۶

با توجه به جدول ۴، از آنجایی که ضریب $Q2$ مثبت می‌باشد، می‌توان نتیجه گرفت که مدل ساختاری از کیفیت مناسب برخوردار می‌باشد و نشان از قدرت پیش بینی قوی مدل در خصوص سازه درون‌زا (وابسته) دارد و برآزش مناسب مدل ساختاری پژوهش را تایید می‌سازد.

شکل ۱. آزمون فرضیات حاصل از مدل ساختاری

جدول ۵. ضرایب مسیر و آماره آزمون فرضیه‌های تحقیق

مسیر	ضریب مسیر	آماره T	P	مقادیر
سبک‌های فرزندپروری -> پیشرفت تحصیلی	۰/۸۷	۲۱/۵۷	۰/۰۰	
سبک‌های فرزندپروری -> موفقیت تحصیلی	۰/۹۷	۲۳/۴۷	۰/۰۰	اثرات مستقیم
موفقیت تحصیلی -> پیشرفت تحصیلی	۰/۱۳	۳/۱۷	۰/۰۲	
سبک سهل‌گیرانه -> موفقیت تحصیلی	۰/۳۴	۳۴/۷۲	۰/۰۰	
سبک سهل‌گیرانه -> پیشرفت تحصیلی	۰/۳۶	۳۴/۹۹	۰/۰۰	
سبک مستبدانه -> موفقیت تحصیلی	۰/۳۸	۳۷/۹۷	۰/۰۰	
سبک مستبدانه -> پیشرفت تحصیلی	۰/۳۹	۳۴/۴۴	۰/۰۰	
سبک مقتدرانه -> موفقیت تحصیلی	۰/۳۹	۳۶/۷۸	۰/۰۰	
سبک مقتدرانه -> پیشرفت تحصیلی	۰/۴۰	۳۶/۷۲	۰/۰۰	

اثرات غیرمستقیم

با توجه به آنکه آزمون‌های تی تست مسیرهای بین دو متغیر سبک‌های فرزندپروری و موفقیت تحصیلی و همچنین موفقیت تحصیلی و پیشرفت تحصیلی تایید می‌گردد، می‌توان اثر گذاری موفقیت تحصیلی را به عنوان متغیر میانجی بررسی نمود.

جدول ۶. نتایج آزمون سوبل

نتیجه فرضیه	نتیجه آزمون سوبل (Z-VALUE)	خطای استاندارد	خطای استاندارد مربوط	مقدار ضریب مسیر	مقدار ضریب مسیر میان متغیر مستقل و میانجی
		مربوط به مسیر میان متغیر میانجی و وابسته (SB)*	به مسیر میان متغیر مستقل و میانجی (SA)*	و وابسته (B)*	(A)*
متغیر میانجی دارای تاثیر	۳/۱۴	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۱۳۰	۰/۸۷

معن دار می-
باشد

برای تخمین اثر متغیر میانجی از آزمون سوبل استفاده گردید. با توجه به جدول ۶ نتایج آزمون فرضیه‌های تحقیق حاکی از آن است که تمامی فرضیه‌های تحقیق تایید شده و فرضیات صفر رد گردیده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

این تحقیق به بررسی تاثیر سبک‌های فرزندپروری بر پیشرفت تحصیلی با نقش میانجی موفقیت تحصیلی پرداخت. از این رو، چهار چوب کلی این تحقیق نیز در راستای تبیین موضوع فوق به شکل نظام مند و اصولی بوده است.

فرضیه اول پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی تاثیر دارد. این فرضیه مورد آزمون قرار گرفت و یافته ها نشان داد که سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین نتایج بیانگر آن است که مولفه های سبک های فرزندپروری (سهل گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه) بر پیشرفت تحصیلی تاثیر مثبت دارد. نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات جعفری شلمزاری (۱۴۰۲)، رحیمی (۱۴۰۲) و علی احمد و همکاران (۱۴۰۲) همخوانی دارد. بنابراین در تبیین فرضیه فوق می توان گفت: برخورد والدین با کودکان می‌تواند تغییراتی محسوس در رفتارهای آنان ایجاد کند و سبب ایجاد آرامش در زندگی کودکان شود یا حتی تنش و اختلال در رفتارشان به وجود آورد. شیوه‌های فرزند پروری یا شیوه‌های تربیتی والدین بر بروز ناهنجاریهای رفتاری فرزندان آثار درخور توجهی می‌گذارد. روش تربیت فرزندان از اهمیت و حساسیت بسیار برخوردار است و از بروز بسیاری از آسیبهای روانی و اجتماعی پیشگیری می‌کند. سبک فرزندپروری می‌تواند پیش بینی کننده رشد روانی اجتماعی، عملکرد تحصیلی، رفاه و سلامت و حتی مشکلات رفتاری فرزندان در آینده باشد. یکی دیگر از جنبه‌های مهم زندگی فرد که تحت تأثیر رفتار والدین است، پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است. سطح انتظار و نحوه برخورد والدین، از عوامل تاثیرگذار بر خودپنداره کودک و پیشرفت تحصیلی است.

فرضیه دوم پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه سبک های فرزند پروری بر موفقیت تحصیلی تاثیر دارد. این فرضیه مورد آزمون قرار گرفت و یافته ها نشان داد که سبک های فرزند پروری بر موفقیت تحصیلی تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین نتایج بیانگر آن است که مولفه های سبک های فرزندپروری (سهل گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه) بر موفقیت تحصیلی تاثیر مثبت دارد نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات فرامرزی گروسی و قلیزاده (۱۴۰۲)، کاظم نیا و موسوی (۱۴۰۱) و رضایی لری و مطهری نژاد (۱۳۹۴) همخوانی دارد. بنابراین در تبیین این فرضیه می توان گفت که: موفقیت تحصیلی دانش آموزان و دانشجویان یکی از شاخص های مهم در ارزیابی های آموزش و پرورش است و تمام کوشش ها و کوشش های این نظام در واقع برای جامه عمل پوشاندن به این امر مهم است؛ به عبارتی جامعه و به طور ویژه آموزش و پرورش، نسبت به سرنوشت، رشد و تکامل موفقیت آمیز و جایگاه فرد در جامعه، علاقه مند است و انتظار دارد فرد در جوانب گوناگون از جمله ابعاد شناختی و کسب مهارت و توانایی و نیز در ابعاد شخصیتی، عاطفی و رفتاری، آن چنان که باید پیشرفت کند و رشد و تعالی یابد. با توجه به اینکه میزان موفقیت و افت تحصیلی یکی از ملاک های کارایی نظام آموزشی است، کشف و مطالعه متغیرهای تاثیرگذار بر موفقیت تحصیلی، به شناخت بهتر و پیش بینی متغیرهای موثر در مدرسه می‌انجامد. با توجه به اهمیت پدیده موفقیت تحصیلی و متغیرهای تاثیرگذار بر آن و همچنین از آنجا که فرزندان هر خانواده، بعنوان سرمایه های یک کشور محسوب می‌شوند؛ موفقیت تحصیلی آنان امری است که پس از سلامت جسمی و روانی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. با توجه به اینکه فرزندان در محیط خانواده رشد می‌یابند و تربیت می‌شوند، الگوی تربیتی والدین نقش مهمی در موفقیت تحصیلی فرزندانشان دارد.

فرضیه سوم پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه موفقیت تحصیلی بر پیشرفت تحصیلی تاثیر دارد. این فرضیه مورد آزمون قرار گرفت و یافته ها نشان داد که موفقیت تحصیلی بر پیشرفت تحصیلی تاثیر مثبت و معناداری دارد. نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات پناهنده و همکاران (۱۴۰۱) و حامدی شیجانی و اقبالی خمایی (۱۴۰۲) همخوانی دارد. بنابراین در تبیین فرضیه می توان گفت که: منظور از پیشرفت تحصیلی، دستیابی دانش آموزان به اهداف آموزشی و استانداردهای تعیین شده توسط نظام آموزشی است. این موفقیت اغلب با عملکرد دانش آموز در آزمون ها، نمرات و نمرات سنجیده می‌شود. عوامل مختلفی بر پیشرفت تحصیلی تأثیر می‌گذارند، از جمله استعداد دانش آموز، انگیزه، تلاش و پشتکار، حمایت والدین، کیفیت آموزشی و فرهنگ جامعه. دانش آموزان با انگیزه بالا و حمایت خانواده و مدرسه در آزمون ها و ارزیابی های تحصیلی بهتر عمل می‌کنند. پیشرفت تحصیلی به روند تدریجی و مستمر بهبود عملکرد تحصیلی دانش آموزان در طول زمان اطلاق می‌شود. این پیشرفت ها شامل بهبود نمرات، افزایش دانش و مهارت و توسعه مهارت های تحلیلی و حل مسئله است. برنامه

ریزی منظم و تعیین اهداف کوتاه مدت و بلند مدت می تواند به دانش آموزان کمک کند تا پیشرفت خود را بهتر درک کنند و آن را بهبود بخشند. دسترسی به منابع آموزشی مناسب، معلمان واجد شرایط و استفاده از روش های تدریس مؤثر نیز به پیشرفت تحصیلی کمک می کند. دانش آموزانی که فعالانه در کلاس شرکت می کنند، سؤال می پرسند و با همکلاسی ها و معلمان خود در تعامل هستند، احتمال پیشرفت تحصیلی قابل توجهی دارند. شناسایی نقاط ضعف و قوت و تمرکز بر بهبود آن نقاط ضعف نیز می تواند به پیشرفت تحصیلی کمک کند. اگرچه موفقیت تحصیلی به معنای نتایج بیشتر و موفقیت نهایی است. پیشرفت تحصیلی بر روند پیشرفت مداوم و تدریجی متمرکز است. این دو مفهوم به هم مرتبط هستند. موفقیت تحصیلی می تواند نتیجه توسعه مستمر آموزشی باشد. و پیشرفت تحصیلی می تواند منجر به موفقیت تحصیلی شود. توجه به این دو امر می تواند منجر به تربیت دانش آموزان و متخصصان موفق شود که هم در زندگی حرفه ای و هم در زندگی اجتماعی خود موفق باشند.

فرضیه اصلی پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی با نقش میانجی موفقیت تحصیلی تاثیر دارد. این فرضیه مورد آزمون قرار گرفت و یافته ها و نتایج آزمون سوبل نشان داد که سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی با نقش میانجی موفقیت تحصیلی تاثیر مثبت و معناداری دارد. نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات ویلیامز و همکاران (۲۰۲۳)، حسن و همکاران (۲۰۲۲)، نوریس و همکاران (۲۰۲۲) و ژائو و همکاران (۲۰۲۰) همخوانی دارد. بنابراین در تبیین فرضیه می توان گفت که: سبک های فرزندپروری نقش مهمی در پیشرفت تحصیلی و موفقیت تحصیلی کودکان ایفا می کنند. هر سبک فرزندپروری، تاثیرات متفاوتی بر عملکرد تحصیلی کودکان دارد و می تواند مسیر یادگیری و انگیزه های آنها را شکل دهد. سبک فرزندپروری مستبدانه که با کنترل شدید و قوانین سخت گیرانه همراه است، ممکن است در کوتاه مدت به نتایج تحصیلی خوب منجر شود، اما اغلب باعث ایجاد استرس و اضطراب در کودکان می شود و انگیزه درونی آنها را کاهش می دهد. این کودکان ممکن است از ترس از شکست، به جای علاقه به یادگیری، تلاش کنند. در مقابل، سبک فرزندپروری مقتدرانه که ترکیبی از کنترل و حمایت است، به دلیل قوانین منطقی و انعطاف پذیری که دارد و توجه به نیازها و احساسات کودکان، به طور معمول به بهترین نتایج تحصیلی منجر می شود. کودکان این والدین اعتماد به نفس بیشتری دارند و در حل مسائل و تعاملات اجتماعی موفق تر هستند که این عوامل به موفقیت تحصیلی آنها کمک می کند. سبک فرزندپروری سهل گیرانه که با کنترل کم و پذیرش بالا مشخص می شود، به دلیل عدم وجود ساختار و انضباط کافی، معمولاً به عملکرد تحصیلی ضعیف تری منجر می شود، زیرا کودکان ممکن است مسئولیت پذیری کمتری داشته باشند و به راحتی انگیزه خود را از دست بدهند. به طور کلی، سبک فرزندپروری مقتدرانه به عنوان موثرترین سبک برای حمایت از پیشرفت تحصیلی و موفقیت تحصیلی کودکان شناخته شده است. این سبک با ایجاد تعادل بین کنترل و حمایت، محیطی مناسب برای رشد تحصیلی و شخصیتی کودکان فراهم می کند. کودکان در این محیط با احساس امنیت و اعتماد به نفس بیشتری به یادگیری و حل مشکلات می پردازند که این امر به موفقیت تحصیلی آنها کمک شایانی می کند. توجه به این جنبه ها می تواند به تربیت دانش آموزانی موفق و کارآمد منجر شود که در زندگی حرفه ای و اجتماعی خود نیز موفق باشند.

با توجه به نتایج تحقیق و تاثیر مثبت سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی پیشنهاد می گردد:

آموزش والدین در زمینه سبک های فرزندپروری مقتدرانه: برگزاری کارگاه ها و دوره های آموزشی برای والدین با تمرکز بر آموزش سبک فرزندپروری مقتدرانه می تواند تاثیر بسزایی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان داشته باشد. در این کارگاه ها، والدین می آموزند چگونه تعادل مناسبی بین کنترل و حمایت برقرار کنند، قوانین منطقی و انعطاف پذیر تعیین کنند و به نیازها و احساسات فرزندانشان توجه نمایند. چنین آموزش هایی می تواند به والدین کمک کند تا محیطی حمایتی و تشویق کننده برای یادگیری و رشد تحصیلی فرزندانشان فراهم کنند. تدوین و اجرای برنامه های مشارکت والدین در مدارس، که در آن والدین به صورت فعال در فرآیند آموزش و یادگیری فرزندانشان درگیر می شوند، می تواند تاثیر مثبتی بر پیشرفت تحصیلی داشته باشد. این برنامه ها می توانند شامل جلسات مشاوره گروهی با والدین، کارگاه های آموزشی برای آشنایی با نیازهای تحصیلی کودکان و روش های حمایت از آنها در خانه باشد. مشارکت والدین در امور مدرسه و تعامل مستمر با معلمان و کارکنان مدرسه می تواند به ایجاد یک محیط یادگیری مثبت و انگیزه بخش برای دانش آموزان کمک کند. استفاده از مشاوران تحصیلی و روان شناسان در مدارس برای ارائه راهنمایی و حمایت های لازم به دانش آموزان و والدین می تواند نقش مهمی در پیشرفت تحصیلی ایفا کند. مشاوران می توانند با والدین در مورد سبک های فرزندپروری صحبت کنند و راهکارهایی برای بهبود روابط والد-فرزندی و ایجاد محیطی حمایتی تر ارائه دهند. همچنین، مشاوران می توانند با دانش آموزان در زمینه مهارت های مطالعه، مدیریت استرس و افزایش انگیزه تحصیلی کار کنند تا بهبود عملکرد تحصیلی آنها تسهیل شود.

با توجه به نتایج تحقیق و تاثیر مثبت نقش میانجی موفقیت تحصیلی بین سبک های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی پیشنهاد می‌گردد:

آموزش والدین در زمینه سبک‌های فرزندپروری موثر: برگزاری دوره‌های آموزشی منظم برای والدین به منظور آشنایی آن‌ها با سبک‌های فرزندپروری موثر، می‌تواند به بهبود رفتارهای والدگری و در نتیجه، پیشرفت تحصیلی فرزندان کمک کند. این دوره‌ها باید شامل مباحثی مانند ارتباطات مؤثر، ایجاد محیط‌های حمایتی و تقویت انگیزه تحصیلی باشند. آموزش والدین در این زمینه می‌تواند باعث انتخاب و استفاده بهتر از سبک‌های فرزندپروری موفق شود و اثربخشی آن‌ها را در پیشرفت تحصیلی بالا ببرد. تقویت مشارکت والدین در محیط تحصیلی: تقویت مشارکت والدین در محیط تحصیلی، می‌تواند به عنوان نقش میانجی برای ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری و موفقیت تحصیلی عمل کند. برنامه‌هایی مانند برگزاری جلسات مشاوره با والدین، کارگاه‌های آموزشی برای آموزش راهکارهای موفقیت‌آمیز در پشتیبانی از یادگیری فرزندان، و ارائه فضاهایی برای تبادل تجربیات و توسعه استراتژی‌های بهتر فرزندپروری می‌توانند از جمله اقدامات موثر باشند. افزایش مشارکت والدین در مدرسه و تعامل فعال آن‌ها با مدیران و معلمان مدرسه، می‌تواند بهبود قابل توجهی در موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان داشته باشد.

تسهیل دسترسی به منابع آموزشی و فرهنگی: تسهیل دسترسی دانش‌آموزان به منابع آموزشی و فرهنگی می‌تواند به عنوان یک عامل میانجی در ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری و موفقیت تحصیلی عمل کند. برنامه‌هایی مانند ایجاد کتابخانه‌های مدرسه، فضاهای آموزشی تقویت‌کننده، دسترسی به فیلم‌ها و رسانه‌های آموزشی می‌توانند برای ارتقای علاقه و تمرکز دانش‌آموزان به تحصیلات و همچنین تحریک‌کننده پیشرفت تحصیلی، بسیار موثر باشند.

پیروی از اصول اخلاقی پژوهش

در پژوهش حاضر سعی بر آن بود که از نظر جسمی و روان‌شناختی هیچ آسیبی آزمودنی‌ها را تهدید نکند و اطلاعات آن‌ها نیز کاملاً محرمانه بماند.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان این پژوهش در طراحی، اجرا و نگارش همه بخش‌های پژوهش حاضر مشارکت داشته‌اند.

تعارض منافع

بین نویسندگان پژوهش حاضر هیچ گونه تعارض منافی وجود ندارد.

منابع

- ادیب حاج باقری، م؛ صادقی گندمانی، ح.ر؛ و امین‌الرعایایی یمنی، ع. (۱۳۹۴). میزان موفقیت آکادمیک و عوامل پیش‌گویی‌کننده آن از دیدگاه دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی کاشان، *مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی*، ۱۵(۶۶): ۵۱۰-۵۲۰. <http://ijme.mui.ac.ir/article-1-3885-fa.html>
- پاسلارزاده، ل. (۱۳۹۳). نقش اعتیاد به فناوری اطلاعات بر راهبردهای خودتنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، *مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی*، ۱۵(۱۶): ۸۹-۱۰۴. <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1210039>
- پناهنده، ع؛ داوودی، ح؛ تقوایی، د؛ و عبدی زرین، س. (۱۴۰۱). طراحی مدل عملکرد تحصیلی و موفقیت تحصیلی بر اساس سبک‌های یادگیری و مهارت‌های فراشناختی خواندن با میانجیگری اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان پسر مقطع متوسطه دوم، *فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*، ۳(۳): ۲۳۲-۲۴۸. [10.30486/JSRP.2020.1907253.2571](https://doi.org/10.30486/JSRP.2020.1907253.2571)
- جعفری شملزاری، م. (۱۴۰۲). بررسی تاثیر سبک‌های فرزند پروری با پیشرفت تحصیلی و خلاقیت، سومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت، میناب، ایران. <https://civilica.com/doc/1844584>
- حامدی شیجانی، م؛ و اقبالی خمایی، الف. (۱۴۰۲). بررسی اثربخشی آموزش هوش هیجانی بر عملکرد تحصیلی و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع دوم متوسطه، نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران، تهران، ایران. <https://civilica.com/doc/1838794>
- رحیمی، الف. (۱۴۰۲). رابطه بین سبک فرزند پروری و شیوه‌های فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی کودکان، دومین کنفرانس ملی تازه‌های روانشناسی تکاملی و تربیتی، بندرعباس، ایران. <https://civilica.com/doc/1945696>

رضایی لری، س؛ و مطهری نژاد، ح. (۱۳۹۴). بررسی رابطه‌ی سبک‌های فرزند پروری و موفقیت تحصیلی در دانش آموزان مقطع متوسطه شهرستان سیرجان، سومین کنفرانس ملی روانشناسی و علوم رفتاری، تهران، ایران. <https://civilica.com/doc/430446>

علی احمد، م؛ آذرخش، ف؛ بی باک، گ؛ جان پرور، م؛ و قلعه نویی، م. (۱۴۰۲). تاثیر انواع سبک‌های فرزند پروری با خلاقیت و پیشرفت تحصیلی، هفتمین کنفرانس ملی پژوهش‌های نوین در حوزه مشاوره، علوم تربیتی و روانشناسی ایران، تهران، ایران. <https://civilica.com/doc/1742050>

فخری علی آبادی، س. (۱۳۹۷). نقش واسطه‌ای عزت نفس در رابطه بین سبک‌های فرزند پروری و بهزیستی روانشناختی در دختران نوجوان، پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی سلامت گرا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیک.

فرامرزی گروسی، س؛ و قلیزاده، ل. (۱۴۰۲). بررسی رابطه‌ی انواع سبک فرزندپروری با عملکرد تحصیلی دانش آموزان، نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران، تهران، ایران. <https://civilica.com/doc/1839161>

کاظم نیا، ف؛ و موسوی، س. م. (۱۴۰۱). بررسی رابطه بین سبک‌های فرزند پروری با عملکرد تحصیلی دانش آموزان پسر دوره دوم ابتدایی مدارس دولتی شهر فاروج در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲، دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت، بندرعباس. <https://civilica.com/doc/1648898>

- Aldhafri, S. S., Alrajhi, M. N., Alkharusi, H. A., Al-Harthy, I. S., Al-Barashdi, H. S., and Alhadabi, A. S. (2020). Parenting styles and academic self-efficacy beliefs of Omani school and university students. *Educ. Sci.* 10:229.
- Asniza, I. N., Zuraidah, M. O. S., Baharuddin, A. R. M., Zuhair, Z. M., and Nooraida, Y. (2021). Online game-based learning using Kahoot to enhance pre-university students active learning: a students perception in biology classroom. *Turk. J. Sci. Educ.* 18, 145–160. doi: 10.36681/tused.2021.57
- Carlo, G., White, R. M. B., Streit, C., Knight, G. P., and Zeiders, K. H. (2017). Longitudinal relations among parenting styles, Prosocial Behaviors, and academic outcomes in U.S. Mexican adolescents. *Child Dev.* 89, 577–592. doi: 10.1111/cdev.12761
- Checa, P., Abundis-Gutierrez, A., Pérez-Dueñas, C., and Fernández-Parra, A. (2019). Influence of maternal and paternal parenting style and behavior problems on academic outcomes in primary school. *Front. Psychol.* 10. doi: 10.3389/fpsyg.2019.00378
- Dakers, J., and Guse, T. (2020). Can dimensions of parenting style contribute to self-compassion among south African adolescents? *J. Fam. Stud.*, 1–14. doi: 10.1080/13229400.2020.1852951
- Davis, A. N., Carlo, G., and Knight, G. P. (2015). Perceived maternal parenting styles, cultural values, and prosocial tendencies among Mexican American youth. *J. Genet. Psychol.* 176, 235–252. doi: 10.1080/00221325.2015.1044494
- Ejubović, A., and Puška, A. (2019). Impact of self-regulated learning on academic performance and satisfaction of students in the online environment. *Knowl. Manage. E-Learn* 11, 345–363. doi: 10.34105/j.kmel.2019.11.018
- Fitzpatrick MA. (2014). The Family communication patterns theory observations on its development and application. *The Journal of Family Communication*, 4: 167-79.
- Greene, J. A., Yu, S. B., and Copeland, D. Z. (2014). Measuring critical components of digital literacy and their relationships with learning. *Comput. Educ.* 76, 55–69. doi: 10.1016/j.compedu.2014.03.008
- Grijalva-Quiñonez, C. S., Valdés-Cuervo, A. A., Parra-Pérez, L. G., and Vázquez, G. (2020). Parental involvement in Mexican elementary students' homework: its relation with academic self-efficacy, self-regulated learning, and academic achievement. *Psicol. Educ.* 26, 129–136. doi: 10.5093/psed2020a5
- Hassan, M., Luo, Y., Gu, J., Mushtaque, I., and Rizwan, M. (2022). Investigating the parental and media influence on gender stereotypes and young Student's career choices in Pakistan. *Front. Psychol.* 13:860680. doi: 10.3389/fpsyg.2022.890680
- Helsper, E. J., and Smahel, D. (2019). Excessive internet use by young Europeans: psychological vulnerability and digital literacy? *Inf. Commun. Soc.*, 1–19. doi: 10.1080/1369118x.2018.1563203

- Jamil, N. L., and Mahmud, S. N. D. (2019). Self-efficacy relationship on science achievement amongst National Secondary School Students. *Creat. Educ.* 10, 2509–2527. doi: 10.4236/ce.2019.1011179
- Kashif, M. F., and Shahid, R. (2021). Students' self-regulation in online learning and its effect on their academic achievement. *Glob. Educ. Stud. Rev.* VI, 11–20. doi: 10.31703/gesr.2021(vi-iii).02
- Keshavarz, S., and Mounts, N. S. (2017). Perceived parenting style of fathers and Iranian adolescents' self-efficacy: the moderating role of gender and education. *J. Genet. Psychol.* 178, 281–290. doi: 10.1080/00221325.2017.1355772
- Khazaie, H., Lebni, J. Y., Abbas, J., Mahaki, B., Chaboksavar, F., Kianipour, N., et al. (2021). Internet addiction status and related factors among medical students: a cross-sectional study in Western Iran. *Int. Q. Community Health Educ.* :0272684X2110254. doi: 10.1177/0272684X211025438
- Kösterelioglu, İ. (2018). Effects of parenting style on students' achievement goal orientation: a study on high school students. *Educ. Policy Anal. Strateg. Res.* 13, 91–107. doi: 10.29329/epasr.2018.178.5
- Lau, K. L. (2013). Chinese language teachers' perception and implementation of self-regulated learning-based instruction. *Teach. Teach. Educ.* 31, 56–66. doi: 10.1016/j.tate.2012.12.001
- Llorca, A., Cristina Richaud, M., and Malonda, E. (2017). Parenting, peer relationships, academic self-efficacy, and academic achievement: direct and mediating effects. *Front. Psychol.* 8:2120. doi: 10.3389/fpsyg.2017.02120
- McCardle, L., and Hadwin, A. F. (2015). Using multiple, contextualized data sources to measure learners' perceptions of their self-regulated learning. *Metacogn. Learn.* 10, 43–75. doi: 10.1007/s11409-014-9132-0
- Mushtaque, I., Awais-E-Yazdan, M., and Waqas, H. (2022d). Technostress and medical students' intention to use online learning during the COVID-19 pandemic in Pakistan: the moderating effect of computer self-efficacy. *Cogent Educ.* 9. doi: 10.1080/2331186x.2022.2102118
- Mushtaque, I., Rizwan, M., Abbas, M., Khan, A. A., Fatima, S. M., Jaffri, Q. A., et al. (2021a). Inter-parental Conflict's persistent effects on adolescent psychological distress, adjustment issues, and suicidal ideation during the COVID-19 lockdown. *Omega J. Death Dying* :003022282110543. doi: 10.1177/00302228211054316
- Mushtaque, I., Rizwan, M., Dasti, R. K., Ahmad, R., and Mushtaq, M. (2021b). Students' attitude and impact of online learning; role of teachers and classmate support during the Covid-19 crisis. *Perform. Improv.* 60, 20–27. doi: 10.1002/pfi.21982
- Mushtaque, I., Waqas, H., and Awais-E-Yazdan, M. (2021c). The effect of technostress on the teachers' willingness to use online teaching modes and the moderating role of job insecurity during COVID-19 pandemic in Pakistan. *Int. J. Educ. Manag.* doi: 10.1108/ijem-07-2021-0291
- Norris, J., et al. (2022). The Effects of Parenting Styles on Academic Success in Middle School Students.
- Rahimpour, P. (2015). Relationship between the parenting styles and students' educational performance among Iranian girl high school students, a cross-sectional study. *J. Clin. Diagn. Res* 9, JC05–JC07. doi: 10.7860/jcdr/2015/15981.6914
- Rizwan, M., Qi, X., and Talha, M. A. (2021). Influence of parenting styles and self-efficacy on academic achievement of secondary school students: a case of Punjab Province Pakistan. *Rev. Econ. Dev. Stud.* 7, 215–229. doi: 10.47067/reads.v7i2.352
- Simon, R., et al. (2023). The Effectiveness of Academic Success Enhancement Programs on Academic Progress in High School Students.
- Welles, T. L. (2010). An analysis of the academic success inventory for college students: construct validity and factor scale invariance. [dissertation]. Florida: The Florida State University. [cited 2015 Oct 19].
- Williams, S., et al. (2023). The Effects of Parenting Styles on Academic Performance in University Students.

- Zhao, J., Awais-E-Yazdan, M., Mushtaque, I., and Deng, L. (2022). The impact of technology adaptation on academic engagement: a moderating role of perceived argumentation strength and school support. *Front. Psychol.* 13:962081. doi: 10.3389/fpsyg.2022.962081.
- Zhao, J., Awais-E-Yazdan, M., Mushtaque, I., and Deng, L. (2022). The impact of technology adaptation on academic engagement: a moderating role of perceived argumentation strength and school support. *Front. Psychol.* 13:962081. doi: 10.3389/fpsyg.2022.962081.